

**Spoedappeldagvaarding tevens houdende memorie van grieven en
aanvulling/wijziging eis**

Heden, de tweeduizend eenentwintig, ten verzoeken
van:

1. **STICHTING VIRUSWAARHEID.NL**, gevestigd te [REDACTED]
2. **JEROEN SEBASTIAAN POLS**, wonende te [REDACTED]
3. **NEDERLANDSE VERENIGING KRITISCH PRIKKEN**, kantoorhoudende te [REDACTED]

Voor deze zaak woonplaats kiezende op het kantoor van Lexion Advocaten te [REDACTED]
[REDACTED], van welk kantoor de advocaat mr. G.C.L. van de Corput tot
advocaat wordt gesteld,

heb ik,

GEDAGVAARD

1. **DE OPENBARE RECHTSPERSOON DE STAAT DER NEDERLANDEN**, in het bijzonder het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, meer in het bijzonder maar zeker niet beperkt tot het secretariaat van de Gezondheidsraad en het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen, waarvan de zetel is gevestigd te 's-Gravenhage, ex artikel 48 Rv. aan het parket van de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden gevestigd te 2514 EK Den Haag aan het adres Korte Voorhout 8 mijn exploot doende en afschrift dezès latende aan:
2. **MICHIEL W.H. VAN BEEK**
3. **CHRISTIAN J.P.A. HOEBE**
4. **MARIA PETRONELLA GERARDA KOOPMANS**
5. **ROLAND H.M. PIERIK**

6. **MAARTJE H.M. SCHERMER**

7. **CONSTANCE SCHULTSZ**

8. **JAN MARINUS PRINS**

9. **MARIA VAN DEN MUIJSENBORG,**

OM

Op dinsdag 4 januari 2022 om 10.00 uur, niet in persoon doch vertegenwoordigd door een advocaat, te verschijnen ter terechtzitting van het Gerechtshof Den Haag, gehouden wordende aan de Prins Clauslaan 60 te Den Haag;

ONDER DE UITDRUKKELIJKE MEDEDELING DAT

- a. Indien een gedaagde in hoger beroep advocaat stelt maar het hierna te noemen griffierecht niet tijdig betaalt, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen de rechter verstek tegen gedaagde verleent en dien in hoger beroep gevoerd verweer buiten beschouwing laat;
- b. Indien ten minste één van de gedaagden in het geding verschijnt en het griffierecht tijdig heeft voldaan, tussen alle partijen één arrest zal worden gewezen, dat als een arrest op tegenspraak wordt beschouwd;
- c. Bij verschijning in het geding van ieder van de gedaagden een griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;
- d. De hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: www.kbvg.nl/griffierechtentabel

- e. Van een persoon die onvermogen is, bij een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overgelegd:
 - 1^e een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel 2e een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens, bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;
- f. Van gedaagden die bij dezelfde advocaat verschijnen en gelijkkluidende conclusies nemen of gelijkkluidend verweer voeren, op basis van artikel 15 van de Wet griffierechten burgerlijke zaken slechts eenmaal een gezamenlijk griffierecht wordt geheven;

AANGEZEGD

Dat mijn requiranten in hoger beroep komen tegen het vonnis van de voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag, gewezen op 29 november 2021 onder zaaknummer C09/618899/KG ZA 21-943 (**Productie 1**), tussen Viruswaarheid c.s. als eisers en geïntimeerden als gedaagden;

TENEINDE

Alsdan op navolgende gronden te horen eis doen en concluderen dat het aan het Gerechtshof behage te vernietigen het tussen partijen gewezen vonnis van de voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag, gewezen op 29 november 2021 met zaaknummer C/09/618899/KG ZA 21-943 en, opnieuw recht doende, de vorderingen van eisers alsnog toe te wijzen met veroordeling van geïntimeerden in de kosten van beide instanties, een en ander, voor zover mogelijk, uitvoerbaar bij voorraad.

(1) Inleiding

1. Appellanten, hierna gezamenlijk te noemen: "Viruswaarheid c.s." beogen met deze procedure de onmiddellijke opschorting van de campagne om de gehele bevolking met experimentele immunotherapieën van BioNTech/Pfizer, Moderna. AstraZeneca en Janssen te bewerkstelligen. Nooit eerder werden zo veel overlijdens en ernstige bijwerkingen gemeld als na het toedienen van de COVID-19-immunotherapieën. Op dit moment zijn de kinderen van 5 tot 12 jaar aan de beurt. Sinds de mondelinge behandeling in eerste aanleg op 8 november 2021 werden bij het Lareb per dag bijna twee met de toediening van immunotherapie in verband gebrachte overlijdens gemeld. Daarnaast ontvangt het Lareb dagelijks gemiddeld 1.746 meldingen van ongewenste bijwerkingen waarvan tien ernstig. Dit zijn mensen die in het ziekenhuis belanden en vaak blijvend invalide raken. In veel gevallen mensen voor wie COVID-19 geen enkele reële bedreiging vormt. Uit de navolgende grieven volgt dat het bestreden vonnis niet voldoet aan de minimale eisen van behoorlijke rechtspraak en niet in stand kan blijven. De rechtspraak heeft de mogelijkheid en de plicht om de Nederlandse bevolking te beschermen tegen deze inbreuken op

fundamentele mensenrechten. Vrouwe Justitia draagt dan wel een blinddoek maar dat betekent niet dat zij haar ogen mag sluiten voor de feiten.

(2)Feiten

2. Viruswaarheid c.s. voert een bodemprocedure tegen zowel de leden van de subcommissie, de Nederlandse Staat, in het bijzonder de Gezondheidsraad en het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (CBG), en vraagt op basis van deze dagvaarding een voorlopige voorziening. Omdat de bodemprocedure als gevolg van de vereisten van artikel 305a Rv en artikel 1018c Rv pas in januari 2022 van start gaat is gekozen voor een separaat kort geding ex artikel 254 Rv in plaats van artikel 223 Rv.
3. De vorderingen tegen de leden van de Tijdelijke Commissie Medische Aspecten COVID-19 zijn gebaseerd op de onrechtmatigheid van de adviezen. Deze vormen de basis voor de landelijke vaccinatiecampagne. Overigens wijzigde de naam van deze commissie in 'Subcommissie Vaccinaties COVID-19' (Hierna: de subcommissie). In de dagvaarding is aangetoond dat de door de Gezondheidsraad zelf opgestelde criteria voor toelating van vaccins tot publieke programma's volledig genegeerd zijn. De conclusie van de dagvaarding is dat zij onmogelijk tot een positieve advisering konden en mochten komen. Door dit toch te doen, schenden zij internationaal aanvaarde ethische en morele beginselen voor een verantwoord volksgezondheidsbeleid. Deze dagvaarding richt zich tegen volgende adviezen:
 - (1) COVID-19-vaccinatie BioNTech/Pfizer, nr. 2020/29 van 24 december 2020;
 - (2) COVID-19-vaccinatie Moderna-vaccin, nr. 2021/01, 11 januari 2021;
 - (3) COVID-19-vaccinatie AstraZeneca-vaccin, nr. 2021/04, 4 februari 2021;
 - (4) COVID-19-vaccinatie: Janssen-vaccin, nr. 2021/13, 17 maart 2021;
 - (5) Aanvulling hoog-risicogroepen COVID-19 vaccinatie, nr. 2021/15, 22 maart 2021;
 - (6) Vaccinatie van kinderen, nr. 2021/18, 9 april 2021;
 - (7) Inzet AstraZeneca-vaccin, nr. 2021/17, 9 april 2021;
 - (8) Transmissie na vaccinatie, nr. 2021/22, 20 mei 2021;
 - (9) Vaccinatie van kinderen met een medisch risico en ringvaccinatie, nr. 2021/29, 9 juni 2021;
 - (10) Vaccinatie van adolescenten tegen COVID-19, nr. 2021/33, 29 juni 2021;
 - (11) Vaccinatie van adolescenten met het Moderna-vaccin, nr. 2021/36, 29 juli 2021;
4. De afgelopen maand kwam de subcommissie met aanvullende adviezen voor de toediening van BioNTech/Pfizer aan kinderen van 5- tot en met 11-jarigen tegen COVID-19, en 'booster'-prikken voor volwassen mensen met het Downsyndroom en personen tussen de 18 en 60 jaar. Viruswaarheid c.s. breiden de vorderingen uit met deze adviezen:
 - (12) Advies kinderen van 5- tot en met 11-jarigen tegen COVID-19, 10 december 2021, nr. 021/50
 - (13) Advies Boostervaccinatie tegen COVID-19 bij personen van 18 tot 60 jaar, nr. 2021/46

(14) Advies Boostervaccinatie tegen COVID-19 voor mensen met downsyndroom Publicatienummer: 2021/43

Productie 1 tot en met 3: Adviezen

2. Deze adviezen vormen de basis voor de grootste vaccinatiecampagne in Nederland ooit. Inmiddels werden ruim vijftientwintig miljoen COVID-19-immunotherapieën toegediend. De commissieleden hebben de wettelijke opdracht om op basis van de stand van de wetenschap en zonder ruggenspraak onafhankelijk te adviseren waarbij het belang van de volksgezondheid voorop staat. Of een vaccin tot een publiek programma toegelaten kan worden, dient beoordeeld te worden aan de hand van de door de Gezondheidsraad en internationaal vastgestelde criteria. In de dagvaarding is op basis van bewijsmiddelen afkomstig van het EMA, de fabrikanten zelf en de adviezen van de Gezondheidsraad aangetoond dat de subcommissie de immunotherapieën niet als werkzaam, voldoende veilig, aanvaardbaar en effectief kon en mocht beoordelen.
3. Ook zijn de adviezen flagrant in strijd met de therapeutische indicatie waarvoor het EMA een voorwaardelijke vergunning verleende. De immunotherapieën mogen volgens de vergunningsvoorwaarden **niet** toegediend worden om de verspreiding van het virus tegen te gaan dan wel infecties te voorkomen. Het gebruik is expliciet beperkt tot actieve immunisatie. Dit heeft groteske gevolgen. Zo is de maatschappelijke ontwrichting met 3G-maatregelen juist gebaseerd op deze met de voorwaardelijke vergunning en niet aangetoonde eigenschap. Het advies van 4 februari 2021 "Ethische en juridische afwegingen COVID-19-vaccinatie" van de Vaste Commissie Ethiek en Recht vormt de basis voor dit beleid. Dit onrechtmatige advies dient eveneens onverwijld ingetrokken te worden. Dit onderdeel van de vordering richt zich tegen de Gezondheidsraad en niet tegen de leden van de subcommissie.
4. De opdracht van het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (CBG) is het beschermen van de bevolking tegen onveilige en onwerkzame geneesmiddelen. Toch komt deze organisatie niet in actie terwijl op basis van de Lareb-cijfers nooit eerder zoveel mensen overleden of getroffen werden door bijwerkingen als na toediening van de COVID-19-immunotherapieën. Het aantal registraties overtreft het totaal van alle meldingen die ooit bij het Lareb gedaan zijn. Het CBG heeft hier een wettelijke verplichting om op te treden. Door dit na te laten, handelt zij en daarmee de Staat onrechtmatig.
5. Een inhoudelijk verweer bleef in eerste aanleg uit. De stellingen van Viruswaarheid c.s. bleven daarmee onweersproken. De vorderingen lagen en liggen daarmee voor toewijzing gereed.

Spoedappel

6. Zonder spoedbehandeling is een beslissing in dit beroep naar verwachting pas ergens in 2022 of 2023 te verwachten. Het in eerste aanleg gewezen vonnis is evident in strijd met het recht. Deze onrechtmatige campagne brengt volgens de officiële meldingen bij het Lareb dagelijks tien mensen zwaar letsel toe. Daarnaast overlijden iedere dag twee personen in samenhang met deze producten terwijl er

geen aantoonbare gezondheidswinst tegenover staat. Door een structurele onderrapportage liggen deze aantallen in werkelijkheid mogelijk veel hoger. Zo is er in Nederland sinds de zomer een niet aan COVID-19 en ook anderszins onverklaarde aanzienlijke oversterfte. Zolang hierover geen helderheid bestaat, moet vermoed worden dat de toediening van miljoenen experimentele immunotheapieën hierbij een rol speelt. Viruswaarheid c.s. verzoeken uw Hof dan ook om de kwestie als spoedappel aan te merken en op kortst mogelijke termijn een behandeling te plannen.

(3)Grieven

7. De voorzieningenrechter heeft de vorderingen van appellanten afgewezen. Viruswaarheid kan zich dan ook niet verenigen met het vonnis in kort geding en grieven als volgt

Grief 1:

Ten onrechte oordeelt de voorzieningenrechter, in het bijzonder in rechtsoverweging 4.12 e.v. dat een inhoudelijke toetsing van de adviezen alleen aan de orde kan zijn indien Viruswaarheid c.s. opkomen tegen concrete maatregelen/besluiten. Omdat de vorderingen niet daarop zien, hebben Viruswaarheid c.s. volgens het vonnis geen in rechte te beschermen belang bij een inhoudelijke toetsing. De voorzieningenrechter heeft in dit kader het volgende overwogen:

"4.12 Aangenomen kan worden dat eisers rechtstreeks in hun belangen kunnen worden getroffen door (corona)maatregelen/besluiten die de Staat (mede) op basis van de door hen gewraakte adviezen van de Gezondheidsraad heeft genomen. Indien en voor zover eisers menen dat de Staat door het treffen van dergelijke (corona)maatregelen/besluiten onrechtmatig jegens hen c.q. hun achterban handelt, kunnen zij in rechte opkomen tegen die concrete maatregelen/besluiten. Bij de beoordeling van de vraag of een concre(e)t(e) (corona)maatregel/besluit van de Staat onrechtmatig is jegens eisers, kan een inhoudelijke toetsing van aan die maatregel/dat besluit ten grondslag liggende adviezen van de Gezondheidsraad mogelijk aan de orde zijn. De vorderingen van eisers in deze kortgedingprocedure zijn echter niet tegen dergelijke specifieke (corona)maatregelen/besluiten van de Staat gericht. Reeds die omstandigheid brengt met zich dat eisers in deze procedure geen in rechte te beschermen belang hebben bij een inhoudelijke toetsing van deze adviezen van de Gezondheidsraad."

Toelichting op Grief 1

8. De voorzieningenrechter oordeelt zonder nadere toelichting dat Viruswaarheid c.s. alleen kan opkomen tegen concrete maatregelen of besluiten en niet tegen onrechtmatige adviezen. Deze overweging is onbegrijpelijk. Om te beginnen is dit vonnis gewezen in een civielrechtelijke en niet in een bestuursrechtelijke procedure. Dit betekent dat Viruswaarheid c.s. zich tegen de adviezen kan richten indien deze een onrechtmatige daad vormen en voldaan is aan de voorwaarden van artikel 6:162 BW. In de dagvaarding is onweerlegbaar onderbouwd dat de adviezen niet

voldoen aan de wettelijke opdracht en in strijd zijn met de maatschappelijke zorgvuldigheid. Deze adviezen vormen de basis van beleid dat aantoonbaar schadelijk voor het individu en de volksgezondheid als geheel.

9. Als direct en voorzienbaar gevolg kregen miljoenen mensen onder voorwendselen en ontoelaatbare druk – in strijd met het vereiste van *informed consent* - een experimentele gentherapie toegediend. Ook dit volgt onweerlegbaar uit de dagvaarding. De leden wisten dan wel konden weten dat de door hen gezamenlijk geproduceerde adviezen de basis zouden vormen voor de besluitvorming van het kabinet. Hierdoor vindt het grootste ongecontroleerde medische experiment op de bevolking uit de Nederlandse geschiedenis plaats. Miljoenen mensen worden willens en wetens aan onbekende gezondheidsrisico's blootgesteld. Deze risico's verwezenlijken zich ook. Inmiddels liepen duizenden mensen zwaar letsel op of overleden als gevolg van de bijwerkingen. De adviezen vormen hierbij een onmiskenbare schakel.
10. Deze onrechtmatige handelingen kunnen aan de leden van de subcommissie persoonlijk toegerekend worden. Zij zitten immers op persoonlijke titel in deze subcommissie.
11. Dat gekozen is om de vorderingen te richten tegen de adviezen en niet de besluiten of maatregelen van de Staat is een onvermijdelijk gevolg van eerdere vonnissen waarin de voorzieningenrechter bij herhaling oordeelde dat de Staat *mag vertrouwen op de adviezen van de door haar ingestelde deskundigen*. Zo oordeelde de voorzieningenrechter in het eerste kort geding van Viruswaarheid op 24 juli 2020 (Zaaknummer C/09/593800/KG ZA 20/493) als volgt:

4.12. Van belang in deze procedure is dat voornoemde wijze van beleidsvorming van de Staat, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, geenszins onrechtmatig is. De Staat mag op de actuele adviezen van deskundigen vertrouwen en zijn beleid daar in zeer belangrijke mate op afstemmen, te meer nu een andere manier van verantwoorde beleidsbepaling niet goed denkbaar is. Viruswaarheid c.s. hebben weliswaar de overtuiging
12. Ook in de daaropvolgende procedures tegen de maatregelen oordeelden de voorzieningenrechters dat de Staat niet onrechtmatig handelt als zij vertrouwt op de adviezen van haar deskundigen. Dit betekent dat vorderingen die zich richten tegen concrete besluiten of maatregelen kansloos zijn zolang deze door adviezen ondersteund worden. En daar zit het probleem. De adviezen van het OMT, de Gezondheidsraad of andere adviescolleges lijken vooral een grotesk beleid te faciliteren en legitimeren. Zoals de dagvaarding aantoont, voldoen deze niet aan minimale wettelijke of ethische normen.
13. Als gevolg ligt het voor de hand om de onrechtmatigheid van de adviezen als basis voor de vorderingen te nemen. De beoordeling dat Viruswaarheid c.s. geen in rechte te beschermen belang hebben bij een beoordeling van de adviezen, is in dit licht niet alleen onbegrijpelijk maar ook onjuist. De jurisprudentie ondersteunt dit oordeel van de voorzieningenrechter evenmin.
14. Viruswaarheid c.s. wijzen op een arrest van de Hoge Raad (ECLI:NL:PHR:2014:197) waarbij de Gemeente Groningen een besluit nam op basis van een onjuist BIBOB-advies. Hierdoor werd de vergunning van een ramenexploitant ingetrokken en ontstond een aanzienlijke schade. Uit deze uitspraak volgt dat een onjuist advies

los van een op basis daarvan genomen besluit op zichzelf onrechtmatig is indien voldaan is aan de voorwaarden van artikel 6:162 BW. Dit betekent voor onderhavige procedure dat de subcommissie onrechtmatig en in strijd met de wettelijke taak handelt als zij bij het uitbrengen van het advies niet de zorgvuldigheid in acht neemt die in het maatschappelijk verkeer jegens de betrokkenen betaamt.

15. Vervolgens overweegt de Hoge Raad in voornoemd arrest dat de door het advies veroorzaakte schade in een zodanig verband staat met de gebeurtenis waarop de aansprakelijkheid berust – namelijk het intrekken van de vergunning en het daardoor veroorzaakte omzetverlies – dat die schade, mede gezien de aard van de aansprakelijkheid en van de schade, als een gevolg van die gebeurtenis kan worden toegerekend aan het Bureau en daarmee aan de Staat (art. 6:98 BW). Bij de beoordeling van het causaal verband is dus niet beslissend of de gestelde schade mede het gevolg is van het handelen van het bestuursorgaan.
16. Dit betekent dat de adviezen op zichzelf staande onrechtmatige daden vormen los van de daarop gebaseerde besluiten of maatregelen. Viruswaarheid c.s. hoeven zich in strijd met de overwegingen in het vonnis dus geenszins te richten op een concreet besluit of maatregel maar kunnen de subcommissie althans de leden aanspreken op de schadeveroorzakende adviezen. Het vonnis kan alleen al op deze grond niet in stand blijven.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter, in het bijzonder in rechtsoverweging 4.12 dat een inhoudelijke toetsing van adviezen het beperkte bestek van een kort geding ver te buiten gaat en de vorderingen voor afwijzing gereedliggen. De voorzieningenrechter heeft in dit kader het volgende overwogen:

"Daar komt bij dat een inhoudelijke toetsing van deze adviezen, waarin tal van medische en/of ethische aspecten aan de orde komen, het beperkte bestek van een kortgedingprocedure ver te buiten gaat. Een eventuele toetsing van die adviezen kan dus eerst in een bodemprocedure aan de orde zijn. Vorderingen II en III liggen daarmee in dit kort geding voor afwijzing gereed."

Toelichting op Grief 2

17. De voorzieningenrechter grijpt hier terug op een overweging die zijn opmaat deed in veel procedures over de onrechtmatigheid van maatregelen namelijk dat er in een kort geding geen ruimte is voor een *battle of science*. Zoals hierna toegelicht, schendt de voorzieningenrechter het in artikel 149 Rv neergelegde bewijsrecht en weigerde zij ten onrechte een juridische toetsing van de adviezen aan de door Viruswaarheid c.s. aangehaalde rechtsregels. De kerntaak van de rechtspraak is om vorderingen te toetsen aan de wet en het recht en op basis daarvan de voorgelegde rechtsvraag te beantwoorden. Ook in een kort geding en ook als deze samenhangt met COVID-19.
18. Viruswaarheid c.s. heeft namelijk de door de Gezondheidsraad zelf en de WHO opgestelde toetsingscriteria als basis genomen voor de vorderingen. Dit vraagt dus

om een juridische en geen wetenschappelijke toetsing. De dagvaarding in kort geding verwijst per criterium naar de specifieke randnummers in de bodemdagvaarding:

- Het vereiste van een *aanmerkelijke ziektelast* is **niet** aangetoond in de adviezen. Positieve testen zijn geen ziektegevallen. Ook overige kengetallen wijzen niet op een aanmerkelijke ziektelast. (p. 26 e.v.)
- De immunotherapieën hebben **nauwelijks of geen** aangetoonde werking. De onderzoeken van de producenten zijn uitsluitend gericht op het voorkomen van verkoudheidsklachten. Er werd **geen** onderzoek gedaan naar de vraag of deze ook ziekenhuisopnames of sterfgevallen voorkomen. Er kan evenmin groepsimmuniteit bereikt worden. (p. 32 e.v.)
- De immunotherapieën verminderen **niet** de virusoverdracht. Deze eigenschap hebben deze immunotherapieën niet en mag ook niet met dit doel ingezet worden. Dit gebruik is in strijd met de therapeutische indicatie en de condities van de voorwaardelijke vergunning. De oproep "Prikken doe je voor een ander" is dus **niet** toegestaan. Dit betekent ook dat bevolkingsgroepen die zelf geen enkel risico lopen op een ernstig verloop van COVID-19, het betreft meer dan 99% van de bevolking, **niet** opgenomen mogen worden in een Rijksvaccinatieprogramma. (p. 39 e.v.)
- Aan de voorwaarden van Verordening EG 507/2006 om met gebruik van een noodprocedure immunotherapieën toe te laten is **niet** voldaan. De commissieleden onderzochten bij het opstellen van de adviezen **niet** de beschikbaarheid van beschikbare effectieve geneesmiddelen. Evenmin toonde de commissie in de adviezen aan dat de voordelen van een versnelde toelating opweegt tegen het ontbreken van veiligheidsonderzoek. (p. 43 e.v.)
- Het gaat hier om experimentele immunotherapieën met niet eerder op mensen gebruikte technieken, die nooit eerder massaal ingezet werden, die nooit eerder op mensen gebruikte ingrediënten bevatten en die gecategoriseerd zijn als gentherapie. Ook werden talrijke voorgeschreven preklinische veiligheidsonderzoeken overgeslagen. De klinische fasen lopen nog tot in de jaren 2023 en 2024. Dit zijn de voorgeschreven onderzoeksfasen voor het gebruik van genetisch gemanipuleerde organismen. De producenten benadrukken in de leveringsovereenkomsten dat zij geen enkele aansprakelijkheid aanvaarden voor hun producten omdat deze haastig ontwikkeld werden, de effectiviteit ervan nog niet voldoende onderzocht werd, experimenteel zijn en de bijwerkingen op de lange termijn onbekend zijn. Zij kregen een volledige vrijwaring voor welke effecten dan ook. De commissie kon dus **onmogelijk** een wetenschappelijk oordeel geven over de veiligheid. En kon dus **niet** oordelen dat de immunotherapieën **veilig genoeg** zijn. (p. 50 e.v.)

- Tegenover zeer beperkte of geen gezondheidswinst staan tal van bekende en onbekende risico's waarvan de commissieleden kennis droegen. Inmiddels is duidelijk dat deze risico's zich realiseren. Nooit eerder in de geschiedenis leden zoveel gezonde mensen schade als gevolg van een preventief toegediend geneesmiddel. Dit terwijl de middelen om als aanvaardbaar beschouwd te mogen worden geen risico's of bijwerkingen mogen hebben. Immers, de ziekte zelf veroorzaakt bij meer dan 99% van de bevolking geen of nauwelijks symptomen. Daarbij beperkt de therapeutische indicatie zich uitdrukkelijk tot actieve immunisatie. De verhouding tussen nut en het risico op zowel het niveau van het individu als de samenleving is dramatisch. Uit onderzoeken volgt dat op basis van de gemelde overlijdens na toediening van de middelen er mogelijk twee gezonde mensen overlijden om het leven van drie mensen met een beperkte levensverwachting te verlengen. Dit staat nog los van de vele gevallen van bijwerkingen waarbij ernstige en blijvende letselschade ontstaat. Uitgaande van een onderrapportage zou deze verhouding zelfs nog negatiever uit kunnen vallen. (p. 67 e.v.)
- De vereiste kosteneffectiviteitsanalyse werd **niet** opgesteld of beoordeeld. Er kan dus geen oordeel gegeven worden of de kosten opwegen tegen de gezondheidswinst. (p.78)
- De prioritering werd **evenmin** beoordeeld. Dit betekent dat niet geoordeeld kan worden dat de publieke middelen die besteed worden aan deze immunotherapieën elders niet meer gezondheidswinst op kunnen leveren. (p. 78)
- De commissie erkent in haar adviezen dat kinderen nauwelijks geraakt worden door COVID-19. Er bestaat daarmee geen enkele rechtvaardiging om kinderen en jongeren te injecteren met het doel van actieve immunisatie. Per definitie kan er **geen** gezondheidswinst behaald worden. De tijdelijke commissie legt de nadruk op het injecteren van kinderen om anderen te beschermen. Dit is het narratief dat kinderen een prik zouden moeten halen om "oma te beschermen". De tijdelijke commissie plaatst zich hiermee ver buiten de rechtsorde. Kinderen genieten in het internationale recht een bijzondere bescherming. Met name artikel 3 lid 1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind uit 1989 wordt hier geschonden. Bij elke beslissing dient het belang van het kind dus voorop te staan. Een geneeskundige behandeling aan kinderen geven ter bescherming van derden is onder geen enkele omstandigheid toelaatbaar (p. 84 e.v.).

19. Deze gronden zijn onderbouwd met verwijzingen naar de betreffende adviezen, de vergunningsvoorwaarden van het EMA, Europese Verordeningen, de onderzoeken van de industrie zelf, CBS-cijfers en data afkomstig van het Lareb en Eudravigilance. Het betreft hier dus **geen** bewijsmiddelen die uitnodigen tot een beoordeling van medische en ethische aspecten of een *battle of science*. Een marginale toetsing volstaat om vast te stellen dat de adviezen evident onrechtmatig zijn. Temeer daar de criteria cumulatief zijn. Als aan een voorwaarde niet is voldaan, dan behoeven de overige geen beoordeling. De strijdigheid van de adviezen met de vergunningsvoorwaarden en de *therapeutic indication* alsook de

toetsing aan de door de Gezondheidsraad opgestelde criteria is daarmee een juridische en geen feitelijke beoordeling.

20. Voorts lagen de vorderingen door het ontbreken van een deugdelijke betwisting zijdens gedaagden voor toewijzing gereed. Door dit niet te doen schond de voorzieningenrechter de in artikel 149 Rv vastgelegde bewijsregels.
21. Gedaagden kozen er namelijk voor om geen inhoudelijk verweer te voeren tegen de in dagvaarding aangevoerde gronden. In par. 7.7. van de conclusie van antwoord stelt de Staat immers navolgende:

"Eisers hebben als productie 1 een dagvaarding overgelegd die zij hebben uitgebracht in een bodemprocedure tegen de Staat, waarvan zij stellen dat de inhoud daarvan "als herhaald en ingelast" dient te worden beschouwd. Een dergelijke algemene verwijzing naar een productie is echter volgens vaste rechtspraak niet voldoende. De Staat zal zich in het navolgende dan ook beperken tot een bespreking van de verwijten ten aanzien van de adviezen van de Gezondheidsraad die in de kortgedingdagvaarding voldoende concreet en specifiek naar voren worden gebracht."

22. Het is vanzelfsprekend aan gedaagden om te beoordelen waartegen zij wel of geen verweer voeren. Het procesrisico van deze keuze ligt tegelijkertijd geheel aan de zijde van gedaagden. Het is de voorzieningenrechter en niet gedaagden die bepaalt welke gronden bij de beoordeling van de vorderingen buiten beschouwing gelaten worden.
23. Voornoemd argument van gedaagden raakt daarbij kant noch wal. Zoals ter zitting door Viruswaarheid c.s. benadrukt werd, is er geen sprake van een algemene verwijzing doch zijn bij elke grond specifieke kantlijnummers genoemd waar de onderbouwing in de als productie overgelegde bodemdagvaarding te vinden is.
24. Het door gedaagden bij conclusie van antwoord en ter zitting gevoerde verweer beperkt zich tot een algemene beschrijving van het functioneren van de subcommissie en een verwijzing naar de inhoud van de adviezen. In de bodemdagvaarding van Viruswaarheid c.s. is echter puntsgewijs de gebrekkigheid van de adviezen beschreven. Gedaagden komen dus niet verder dan algemene betwistingen onder verwijzing naar nota bene diezelfde adviezen waartegen de dagvaarding juist concreet en gedetailleerd stelling neemt.
25. Zo komt de bodemdagvaarding tot de conclusie dat de subcommissie onmogelijk kon oordelen dat de immunotherapieën 'veilig genoeg' zijn door het ontbreken van essentiële onderzoeken. De afwezigheid van enige aantoonbare werkzaamheid volgt uit de onderzoeken van de fabrikanten zelf en de onderzoeksdoelen daarvan. Ook het ontbreken van een begrijpelijke afweging van de voordelen en de daar tegenover staande risico's voor de verschillende bevolkingsgroepen in de adviezen is dusdanig solide onderbouwd dat hier geen plausibele argumenten tegen in te brengen zijn. Belangrijk voor de beoordeling is het feit dat de immunotherapieën daadwerkelijk experimenteel zijn en feitelijk onder gentherapie vallen. Dit maakt het onmogelijk de risico's in te schatten zonder deugdelijke en langjarige studies.

26. De stelling dat sprake is van experimentele immunotherapieën is onderbouwd met onder meer uitlatingen van de producenten zelf. Gedaagden beperken zich desondanks tot een blote betwisting. Verder erkent de Gezondheidsraad in de conclusie van antwoord dat niet aan de criteria is voldaan. Het ligt op de weg van gedaagden om te verklaren waarom desondanks positief geadviseerd wordt. Door dit niet te doen, moet ervan uitgegaan worden dat de leden in strijd met hun zorgplicht handelen.
27. Als een feitelijke stelling wordt betwist, verlangt artikel 149 Rv. van de rechter te kijken naar de kwaliteit van de feitelijke stellingen over en weer: beide partijen moeten over en weer hun feitelijke stellingen en betwistingen voldoende concreet onderbouwen of motiveren. Pas als de stellingen en betwistingen van voldoende kwaliteit zijn, wordt toegekomen aan een weging van de twee tegenover elkaar staande stellingen.
28. Het antwoord op de vraag hoe concreet die onderbouwingen moeten zijn hangt telkens ook af van de wederpartij: hoe concreter de stellingen van een partij zijn, hoe concreter ook de wederpartij op die stellingen moet reageren. Hier is dus sprake van een wisselwerking. Over en weer kunnen feitelijke stellingen en betwistingen die - in het licht van het partijdebat - onvoldoende onderbouwd blijven, langs deze weg tot vaststellingen leiden. Dat geldt niet alleen voor de door de eisende partij ter onderbouwing van zijn vordering gestelde feiten, maar ook voor de alternatieve feitenlezing die de verwerende partij daar in het kader van zijn betwisting tegenoverstelt. Het gevolg van onvoldoende betwisten is dat het gestelde als vaststaand (in de zin van art. 149 Rv) dient te worden aangemerkt.¹
29. Overigens komt aan gedaagden als deskundigen geen privilege toe om tegenover een gedetailleerde stelling te volstaan met een simpele ontkenning zoals de voorzieningenrechter ten onrechte lijkt te veronderstellen. In de Groene Kluwer is in de toelichting bij artikel 149 Rv volgende te lezen:
- "Wat moet worden verstaan onder 'onvoldoende betwist'? Het antwoord wordt mede bepaald door de omstandigheden van het geval en in het licht van het voorschrift dat eis en antwoord 'met redenen omkleed' moeten zijn. Tegenover gedetailleerde stellingen van de ene partij zal een simpele ontkenning van de juistheid daarvan als 'onvoldoende betwist' worden aangemerkt. Ook als de achtergronden van het gestelde aan de betwistende partij beter bekend zijn dan de wederpartij, zal men een niet nader gemotiveerde ontkenning niet spoedig kunnen worden volstaan. Aan de rechter is hier beoordelingsruimte gelaten. Heeft hij die ook als het gestelde helemaal niet wordt weersproken of duidelijk onvoldoende? Het artikel zegt dat hij dan- behoudens in de nog in aantekening 8 te bespreken uitzonderingsgevallen – de gestelde feiten of rechten als vaststaand moet aannemen."*
30. Bij gebrek aan een concrete betwisting dienden de door Viruswaarheid c.s. naar voren gebrachte feiten als vaststaand aangenomen te moeten worden. Door dit niet te doen schond de voorzieningenrechter fundamentele procesregels.

¹ Kamerstukken II, 2019-2020, 35498, nr 3

31. Vervolgens weigerde de rechter ook juridische stellingen te toetsen. Zo ontbreekt de toetsing van de adviezen aan de therapeutische indicatie waarvoor het EMA een voorwaardelijke vergunning verleende. De adviezen zijn immers grotendeels gebaseerd op een eigenschap waarvoor de immunotherapieën niet zijn toegelaten. Niet alleen gaan de adviezen er bijvoorbeeld van uit dat bijvoorbeeld kinderen *graag bijdragen aan het tegengaan van besmettingen* terwijl zijzelf geen risico op ernstige ziekte lopen. Ook het hele 3G-beleid is gebaseerd op adviezen van de Gezondheidsraad. Dit terwijl uit de dagvaarding volgt dat volgens de fabrikanten zelf deze producten de verspreiding van het virus **niet** tegengegaan wordt. Alleen al deze flagrante strijdigheid met de therapeutische indicatie diende tot toewijzing van de vorderingen te leiden.
32. Ook op deze gronden kan het vonnis niet in stand blijven.

Grief 3:

Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter, in het bijzonder in rechtsoverweging 4.12 dat de adviezen worden uitgebracht in naam van de Gezondheidsraad en niet van individuele leden zodat zij niet persoonlijk aangesproken kunnen worden. De voorzieningenrechter heeft in dit kader het volgende overwogen:

"Ten aanzien van vordering III overweegt de voorzieningenrechter bovendien (ten overvloede) dat zoals de Staat terecht stelt — de adviezen worden uitgebracht in naam van de Gezondheidsraad. Van adviezen van individuele leden van de Gezondheidsraad is dus geen sprake. Dit betekent dat de Commissieleden dus niet persoonlijk door eisers in rechte op de inhoud van deze adviezen kunnen worden aangesproken."

Toelichting op Grief 3

33. Deze overweging ontbeert elke begrijpelijke motivering. Niet duidelijk is hoe de voorzieningenrechter tot deze conclusie komt. Viruswaarheid c.s. stellen namelijk niet dat het hier individuele adviezen van de leden betreft. Dit oordeel volgt noch uit de dagvaarding noch uit hetgeen ter zitting naar voren is gebracht. Men zou de indruk kunnen krijgen dat de voorzieningenrechter de commissieleden een vorm van buitenwettelijke immuniteit toebedeelt. De leden van de subcommissie zijn echter hoofdelijk aansprakelijk voor de door de gezamenlijke commissie namens de Gezondheidsraad geproduceerde adviezen.
34. Onder Grief 1 is namelijk toegelicht dat de adviezen zelf een onrechtmatige daad vormen indien voldaan is aan de voorwaarden van artikel 6:162 BW. Deze komen immers tot stand met medewerking van de individuele leden. Daarmee draagt ieder van de opstellers van deze adviezen verantwoordelijkheid, en als daardoor onrechtmatig schade toegebracht wordt die aan de adviezen toe te rekenen is, zijn ook zij aansprakelijk te houden.

35. Een onthouding of een tegenstem binnen de commissie kan overigens niet leiden tot disculpatie. De adviezen binnen de subcommissie komen weliswaar volgens het Reglement van Orde tot stand bij meerderheid van stemmen doch de inhoud daarvan valt ver buiten de reikwijdte van een aanvaardbaar wetenschappelijk discours. Daarmee is het voor elke ter zake deskundige adviseur voorzienbaar dat deze adviezen verreikende schadelijke gevolgen kunnen hebben op zowel individueel niveau als de volksgezondheid als geheel. Daarom rust op ieder van hen de plicht om de commissie te weerhouden van deze schadeveroorzakende handelingen en, indien zij daarin niet slagen, zich te distantiëren en zich uit deze commissie te verwijderen. Door dat niet te doen, zijn zij op basis van artikels 6:162 en 6:166 BW hoofdelijk aansprakelijk voor de schade.
36. De individuele leden kunnen derhalve zeer wel aangesproken worden op de inhoud van de gezamenlijk tot stand gebrachte adviezen. Ook op dit punt kan het vonnis niet in stand blijven.

Grief 4:

37. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter, in het bijzonder in rechtsoverweging 4.12, dat de "injectiecampagne" het gevolg is van een besluit om deze aan iedereen beschikbaar te stellen en het gebruik aan te bevelen. Omdat de vorderingen zich niet tegen de rechtsgeldigheid van deze besluiten richten, zouden Viruswaarheid c.s. geen rechtens te respecteren belang hebben bij een opschorting van de handelsvergunning. De voorzieningenrechter heeft in dit kader het volgende overwogen:

"Die injectiecampagne' is een uitvloeisel van het besluit van de Staat om de producten van BioNTech/Pfizer, Moderna, AstraZeneca en Janssen voor iedereen in Nederland die dat beschikbaar te stellen en het gebruik van die producten aan te bevelen. De rechtsgeldigheid van deze besluiten hebben eisers echter in deze procedure niet ter toetsing voorgelegd. Bij die stand van zaken hebben eisers naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter geen rechtens te respecteren belang bij (uitsluitend) de verlangde schorsing van de desbetreffende handelsvergunningen."

Toelichting op Grief 4

38. De voorzieningenrechter overweegt nogmaals dat Viruswaarheid c.s. zich dienen te richten tegen de rechtsgeldigheid van de besluiten van de Staat. Ook hier ontbreekt een nadere motivering waarom de onrechtmatigheid uitsluitend te vinden zou zijn in de besluiten zelf.
39. Het is een raadsel hoe de voorzieningenrechter tot een dergelijke overweging komt. Het is namelijk zeer wel voorstelbaar dat een besluit waarmee geneesmiddelen beschikbaar gesteld worden door de Staat niet onrechtmatig is, terwijl het ontbreken van een reactie aan de zijde van het CBG dat wel is.
40. Zoals uit de dagvaarding volgt, heeft de Staat, en in het bijzonder het CBG, een plicht om op te treden als zij signaleert dat er geneesmiddelen op de markt zijn die

een bedreiging vormen voor de volksgezondheid. Dit is immers haar wettelijke taak. Laat zij dit na, dan handelt het CBG en daarmee de Staat onrechtmatig.

41. Het CBG werd in 1963 opgericht naar aanleiding van het Softenonschandaal waardoor in de jaren vijftig duizenden kinderen geboren werden met de daarvoor uiterst zeldzame afwijking focomelie waarbij armen en benen ontbreken. Dit toezichthoudende orgaan moest een herhaling van dit soort schandalen voorkomen. Artikel 9 van de Geneesmiddelenwet bepaalt dat een van de taken van het CBG de geneesmiddelenbewaking is. Volgens de memorie van toelichting valt hieronder ook het nemen van maatregelen met betrekking tot geneesmiddelen die op de markt zijn.²
42. De onrechtmatigheid zit hier dus niet in het besluit dat de injectiecampagne mogelijk maakt doch in het ontbreken van een adequate reactie van de daarvoor in het leven geroepen organen. Waar de Gezondheidsraad faalt aan de voorkant bij de toelating van de experimentele immunotherapieën blijft het CBG aan de achterkant in gebreke door geen maatregelen te nemen terwijl uit de geneesmiddelenbewaking via het Lareb en Eudravigilance alarmerende signalen binnenkomen. En die zijn er gezien de nooit eerder vertoonde aantallen meldingen van bijwerkingen bij het Lareb en Eudravigilanc. Het CBG liet na verweer te voeren tegen deze stellingen. De voorzieningenrechter had daarmee als uitgangspunt moeten nemen dat op het CBG een wettelijke plicht rust om verdere schade te beperken door het nemen van maatregelen.
43. Viruswaarheid c.s. hebben gezien het hiervoor gestelde vanzelfsprekend wel een rechtens te respecteren belang dat de CBG de aan haar opgedragen wettelijke taak behoorlijk uitvoert en overgaat tot onmiddellijk opschorting van de handelsvergunningen dan wel het gebruik van deze vier immunotherapieën op een andere wijze te stoppen. Het zij herhaald, de vraag is niet of het CBG had moeten ingrijpen maar waarom dat tot nu toe niet is gebeurd. Het vonnis kan ook op dit punt niet in stand blijven.

Grief 5:

Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter, in het bijzonder in rechtsoverweging 4.12 dat noch het CBG noch de Staat de bevoegdheid heeft om op grond van de Verordening de handelsvergunning van een Europees toegelaten geneesmiddel te schorsen dan wel zelfstandig te bewerkstelligen dat de vergunning wordt geschorst. De voorzieningenrechter heeft in dit kader het volgende overwogen:

"Dergelijke Europese handelsvergunningen kunnen, in tegenstelling tot nationale handelsvergunningen, op grond van de Verordening uitsluitend door de Europese Commissie — en dus niet door het CBG of de Staat — worden ingetrokken of geschorst. Zoals de Staat terecht heeft aangevoerd, kan het CBG of de Staat dan ook evenmin zelfstandig bewerkstelligen dat de vergunningen worden geschorst"

Toelichting op Grief 5

² Tweede Kamer, vergaderjaar 2003–2004, 29 359, nr. 3, p.19

44. Ook dit oordeel van de voorzieningenrechter is op meerdere gronden onnavolgbaar. Ten eerste omdat het CBG en de Staat deze bevoegdheid vanzelfsprekend wel hebben en dit ook erkennen. Het is immers ondenkbaar dat Nederland als lidstaat geen mogelijkheid zou hebben om een door het EMA toegelaten geneesmiddel (tijdelijk) op haar grondgebied van de markt te halen dan wel het gebruik daarvan te stoppen indien daardoor slachtoffers vallen. Een dergelijke uitkomst zou rechtens onaanvaardbaar zijn.
45. De rechtspraak kan een dergelijke situatie niet accepteren. Indien de voorzieningenrechter vaststelt dat als gevolg van een gebrekkige veiligheid een geneesmiddel leidt tot talrijke sterfgevallen en ernstig lichamelijk letsel, heeft zij de plicht in te grijpen zelfs als dit *contra legem* zou gaan. Temeer daar in de dagvaarding gemotiveerd onderbouwd is dat hier sprake is van een schending van artikel 7 van het VN-verdrag inzake Burgerlijke en Politieke rechten, namelijk het onderwerpen van een gehele bevolking aan een onvrijwillig medisch experiment. Een rechter die een dergelijke situatie geoorloofd acht, draagt daarvoor medeverantwoordelijkheid.
46. Zelfs de afwezigheid van een wettelijke bevoegdheid mag in dit geval niet tot afwijzing van de vordering leiden. Het nemen van voorlopige maatregelen laat de rechter in kort geding toe de omstandigheden te organiseren die het de rechter ten gronde mogelijk moeten maken de schade nog te herstellen of te voorkomen in plaats van te vergoeden. Het doen ophouden of voorkomen van onwettige handelingen behoort tot de essentie van de bevoegdheden van de rechtbanken.
47. Doch deze situatie doet zich hier niet voor omdat de voorzieningenrechter op basis van de wet over meerdere mogelijkheden beschikt om tot toewijzing van deze vordering te komen.
48. Zo adviseerde het CBG op 14 maart 2021 om het toedienen van AstraZeneca tijdelijk te stoppen. Dit is misschien geen opschorting van de handelsvergunning doch heeft in de praktijk dezelfde werking. Het petitum gaf de voorzieningenrechter de ruimte om via deze weg de campagne (tijdelijk) te beëindigen. Zo eenvoudig kan het zijn.

Uit voorzorg tijdelijk geen vaccinaties met AstraZeneca

Nieuwsbericht | 14-03-2021 | 23:00

Op basis van nieuwe informatie komt de Nederlandse Medicijnautoriteit CBG tot het advies om, uit voorzorg en in afwachting van nader onderzoek, het toedienen van het AstraZeneca-coronavaccin te pauzeren. Minister Hugo de Jonge (VWS) neemt het advies over. Vanuit het voorzorgsprincipe is besloten om de komende twee weken (tot en met zondag 28 maart) niet te prikken met AstraZeneca, zo meldt de minister in een brief aan de Tweede Kamer.

49. Artikel 79 van de Geneesmiddelenwet bepaalt voorts dat, wanneer overwogen wordt om de handelsvergunning te schorsen of in te trekken dan wel de verstrekking van een geneesmiddel te verbieden, artikelen 107 decies tot en met 107 duodecies van de Richtlijn 2001/83 van toepassing zijn.

50. In de dagvaarding voeren Viruswaarheid c.s. het volgende aan:

22. In dit kader biedt bijvoorbeeld artikel 20 lid 1 Verordening (EG) Nr. 726/2004 de mogelijkheid om het Comité voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik in kennis te stellen indien het CBG van oordeel is dat ten aanzien van een bepaald geneesmiddel een van de in titel IX en XI van Richtlijn 2001/83/EG bedoelde maatregelen genomen moet worden.
23. Een andere mogelijkheid tot schorsing van de vergunning biedt artikel 107 lid 1 decies van de Richtlijn 2001/83/EG. Volgens deze bevoegdheid kan in een noodgeval elke lidstaat tot schorsing overgaan.
24. Het is echter niet aan eisers of aan de rechter om te bepalen welke weg het CBG het beste kan bewandelen. Voldoende is vast te stellen dat op het CBG de taak rust om in te grijpen indien de Nederlandse volksgezondheid bedreigd wordt door onveilige geneesmiddelen. Uit het hierboven gestelde en de onderbouwing in de dagvaarding volgt dat er geen twijfel bestaat dat de immunotherapieën een ernstig risico vormen voor de individuele gezondheid en de volksgezondheid in het algemeen. De nadelen kunnen op generlei wijze opwegen tegen de voordelen.

51. Gedaagden bevestigen in de conclusie van antwoord onder par. 8.8 het bestaan van deze bevoegdheid:

- 8.8 Voor zover eisers hebben bedoeld te verwijzen naar de zogenoemde Unie-spoedprocedure als bedoeld in art. 107decies e.v., geldt dat ook in het kader van deze procedure van belang is dat hier sprake is van handelsvergunningen die volgens de gecentraliseerde procedure door de Europese Commissie zijn verleend. De procedure kent een strikte toekenning van taken en verantwoordelijkheden aan de betrokken partijen. De Europese Commissie heeft hierin een centrale rol. **De Unie-spoedprocedure is alleen aan de orde indien dringend optreden noodzakelijk wordt geacht op grond van de beoordeling van gegevens afkomstig van geneesmiddelenbewakingswerkzaamheden. Van een situatie waarin aanleiding zou bestaan de Unie-spoedprocedure toe te passen is geenszins sprake**

52. De voorzieningenrechter negeert hier dus een stelling van Viruswaarheid c.s. en de erkenning daarvan door gedaagden. De voorzieningenrechter kon daarmee onmogelijk oordelen dat deze bevoegdheid ontbreekt en was daarmee gehouden te oordelen over de niet nader onderbouwde betwisting zijdens gedaagden dat *van een situatie waarin aanleiding zou bestaan de Unie-spoedprocedure toe te passen geenszins sprake is*. En ook hier had de voorzieningenrechter geen andere mogelijkheid dan te oordelen dat zich hier een situatie voordoet waarin onmiddellijk optreden noodzakelijk is. De Staat laat immers na tegenover de gedetailleerde stellingen van Viruswaarheid c.s. een onderbouwde betwisting te stellen.
53. Viruswaarheid c.s. onderbouwt in de dagvaarding namelijk uitgebreid dat de vier immunotherapieën 115 keer meer bijwerkingen, 23 keer meer doden en 70 keer meer ziekenhuisopnames dan de jaarlijkse griepvaccinatie opleveren. Daarbij wordt opgemerkt dat de bijwerkingen bij de COVID-19-immunotherapieën slachtoffers maken in de bevolkingsgroep die geen risico loopt op een ernstig verloop van deze ziekte.
54. Zelfs in vergelijking met het vaccin Pandemrix dat als te onveilig uit de markt gehaald volgt onbetwistbaar dat we hier met rampzalige producten te maken hebben. Dit tijdens de Mexicaanse griep voorwaardelijk door het EMA toegelaten vaccin had vijf keer zoveel bijwerkingen als de gewone griepvaccinatie. Vaststaat dat de COVID-19-immunotherapieën nog vele malen gevaarlijker zijn. Destijds werd bij Pandemrix met wereldwijd nog geen vijftig gemelde doden ingegrepen. Nu kijkt het CBG inactief toe terwijl het aantal registraties van doden en ernstig letsel snel oploopt. Alleen al in Nederland werden inmiddels 11 keer zoveel doden gemeld als destijds na Pandemrix wereldwijd. Inmiddels zijn er tienduizenden doden gemeld waarbij een samenhang met de toediening van deze producten vermoed wordt.
55. Het vraagt geen bijzondere deskundigheid om te beseffen dat als Pandemrix op basis van de destijds geregistreerde meldingen als onveilig beschouwd werd, het huidige uitblijven van ingrijpen zijdens het CBG elk gezond verstand te boven gaat. Het CBG zweeg op dit punt en deed geen poging uitleg te verschaffen. En dat is begrijpelijk want dit is niet uit te leggen.
56. Met het ontbreken van een deugdelijke betwisting van deze gedetailleerde feiten had de voorzieningenrechter geen andere keuze dan deze stelling van Viruswaarheid c.s. als vaststaand aan te nemen en de vorderingen toe te wijzen.

Grief 6:

Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter, in het bijzonder in rechtsoverweging 4.12 dat ook bij de beoordeling van het optreden van het CBG geldt dat hierbij tal van medische en/of ethische aspecten aan de orde komen die het beperkte bestek van een kort geding te buiten gaan. De voorzieningenrechter heeft in dit kader het volgende overwogen:

"De voorzieningenrechter overweegt ten overvloede bovendien dat ook hier geldt dat een inhoudelijke toetsing van adviezen die aan het besluit van de Staat de genoemde producten in Nederland beschikbaar te stellen en aan te bevelen, waarin tal van medische en/of ethische aspecten aan de orde komen, het beperkte bestek van een kortgedingprocedure ver te buiten gaat."

Toelichting op Grief 6

57. Hetgeen hierboven onder Grief 2 naar voren gebracht is, kan hier als herhaald en ingelast beschouwd worden.
58. Van de voorzieningenrechter is geen beoordeling van medische en/of ethische aspecten gevraagd. Immers, als gesteld wordt dat vaccinatie vijf keer gevaarlijker is dan een vaccin tegen een ziekte met een vergelijkbaar risico dat eerder van de markt gehaald werd vanwege de risico's, dan vraagt dit een duidelijke weerlegging en verklaring. Indien deze achterwege blijft, dan is het voor de rechter onvermijdelijk om als vaststaand aan te nemen dat dit middel onmiddellijk van de markt gehaald moet worden.
59. Daarvoor is geen bijzondere deskundigheid nodig. Basisrekenvaardigheden volstaan temeer daar gedaagden geen enkel verweer voerden. Daar bovenop komt dat in de dagvaarding het falen van de Gezondheidsraad en de aanwijzingen voor vergaande corruptie van de leden ten tijde van de Mexicaanse griep uitgebreid beschreven zijn. Ook op dit punt hullen gedaagden zich in stilzwijgen.
60. Gezien het hiervoor gestelde is het ronduit onbegrijpelijk dat de voorzieningenrechter de vorderingen afwees.

Conclusie

61. De uitkomst van deze procedure bepaalt mede hoe in de toekomst teruggekeken wordt op de rol van de rechtspraak in deze bijzondere tijd. Een tijd waarin het primaat van het internationale systeem van mensenrechtenverdragen voor het eerst sinds de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens niet meer vanzelfsprekend lijkt te zijn. Op de rechtspraak rust de taak deze verdragsrechtelijke verplichtingen te waarborgen.
62. Op basis van de feiten over deze immunotherapieën komen Viruswaarheid c.s. tot de conclusie dat de adviezen niet alleen onrechtmatig zijn doch ook immoreel en onethisch. Dit geldt ook voor het uitblijven van een gepaste interventie zijdens het CBG. Gedaagden leverden geen begin van een deugdelijke betwisting van de stellingen van Viruswaarheid c.s. Dit geldt temeer nu begonnen wordt met het injecteren van kinderen. Voor ca 99,85% van de mensen vormt COVID-19 geen reële bedreiging. Voor hen valt de risico/batenanalyse per definitie al negatief uit. Dit geldt nog meer voor kinderen. In Nederland is de sterftekans voor deze groep nul. Elk kind dat ernstige bijwerkingen ondervindt als gevolg van deze injecties is in strafrechtelijke zin te beschouwen als moord of zware mishandeling.
63. De in de dagvaarding beschreven feiten maken duidelijk dat we het grootste medische schandaal uit de geschiedenis voor onze ogen zien ontvouwen. Om te voorkomen dat het aanzien en de geloofwaardigheid van de rechtspraak verdere schade lijdt, zal uw Hof haar verantwoordelijkheid moeten nemen en deze dwaling van het recht op de korts mogelijke termijn te herstellen.

MITSDIEN

64. Het is op deze gronden dat de advocaat van Viruswaarheid onder overlegging van het procesdossier in eerste aanleg de eer heeft te concluderen dat het Uw gerechtshof behage, te vernietigen het vonnis van op 29 november 2021 met zaaknummer C/09/618899/KG ZA 21-943 door de voorzieningenrechter te Den Haag tussen partijen gewezen, en opnieuw rechtdoende, uitvoerbaar bij voorraad:

- I. De Staat, in het bijzonder het College ter beoordeling van Geneesmiddelen te bevelen te bewerkstelligen dat de toediening van de COVID-19-immunotherapieën van **BioNTech/Pfizer, Moderna-vaccin, AstraZeneca-vaccin**, en **Janssen** binnen 24 uur na betekening van het te wijzen toewijzend vonnis geschorst worden en blijven op straffe van een dwangsom van € 100.000 per dag of gedeelte van een dag dat gedaagde hier niet aan voldoet met een maximum van € 1.000.000;
- II. De Staat, in het bijzonder de Gezondheidsraad te bevelen alle in de dagvaarding genoemde adviezen met betrekking tot de COVID-19-immunotherapieën van **BioNTech/Pfizer, Moderna-vaccin, AstraZeneca-vaccin**, en **Janssen** binnen 24 uur na betekening van het te wijzen toewijzend vonnis in te trekken althans te herzien met inachtneming van het gestelde in de dagvaarding op straffe van een dwangsom van € 100.000 per dag of gedeelte van een dag dat gedaagde hier niet aan voldoet met een maximum van € 1.000.000;
- III. Ieder der gedaagden sub 2 tot en met sub 9 te bevelen binnen 24 uur na betekening van het te wijzen vonnis hun steun aan de adviezen nr. 1 tot en met 10 en 12 tot en met 13 onvoorwaardelijk te herroepen en hiervan schriftelijk althans per e-mail althans per telefax mededeling te doen aan de minister van VWS en een afschrift daarvan aan de advocaat van eisers te doen toekomen op straffe van een dwangsom van € 10.000 voor ieder per dag of gedeelte van een dag voor de leden die hier niet aan voldoet met een maximum van € 1.000.000 per lid;
- IV. Althans een in goede justitie te bepalen voorlopige voorziening met hoofdelijke veroordeling van gedaagden in de kosten van deze procedure, één en ander te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf veertien (14) dagen na het te wijzen vonnis en gedaagden

Requiranten voornoemd verklaren dat zij de omzetbelasting niet kunnen verrekenen in de zin van de Wet op de Omzetbelasting 1968 en dat voorts de eventueel gemaakte verschotten noodzakelijk waren om de onderhavige ambts-handeling te kunnen verrichten en dat ik, deurwaarder, rechtstreeks noch middellijk enig belang heb in de onderneming die de kosten factureerde.